

Ferskvandsfiskeriloven som i det Saltvandsfiskerilovforslag, der for Tiden er under Behandling i Landstinget, er der jo fastsat et Mindstemaal af 12 Tommer. Jeg vil være tilfreds med en lignende Bestemmelse i Randers Fjord, dog kunde jeg nok ønske, at Fiskerne fik Lov til til eget Brug, at ilandbringe Fiskene indtil 11 Tommer. I § 4 b foreslaas det, at intet Fiskeredskab maa udsættes eller bruges i Sejldybet i Fredningstiden. Skal denne Bestemmelse blive staaende, forekommer det mig rigtignok, at den vil være en absolut Hindring for, at Fiskeriet, navnlig Aalefiskeriet, kan bruges om Vinteren. Fredningstiden er jo nemlig de 4 Maaneder fra 1ste Oktober til 1ste Februar, og det er jo i den Tid, at Aalestangningen foregaar. Det er mig ikke muligt at se, at det skulde være en Hindring for Laksens og Ørredens Opgang, at man bruger Savlyster i den Tid. Jeg haaber derfor, at denne Bestemmelse maa forandres i alt Fald saaledes, at Aalestangning med Savlyster maa finde Sted i Fredningstiden. Jeg skal ikke omtale § 5, der omhandler Fiskeriet i Gudenaen, idet andre ærede Medlemmer ere mere interesserede heri. I § 6 fastsættes Mindstemaallet for Laks og Ørred til 16 Tommer. Det er heller ikke i Overensstemmelse med den gældende Ferskvandsfiskerilov, og ogsaa i den Landstinget nu forelagte Saltvandsfiskerilov er Mindstemaallet sat til, jeg tror 14 Tommer. Jeg vilde derfor finde det naturligt, om vi ogsaa for Randers Fjord faa de almindelige Bestemmelser. I § 7 foreslaas det, at Sivskær og Rørskær ikke maa finde Sted før henholdsvis 1ste Juli og 1ste September. Med Hensyn til Rørskæret skal jeg gøre opmærksom paa, at der er mange Husmænd derovre, som have en Ko eller to, og som, naar der er knapt med Græs om Sommeren, sejle ud og skære Fleg, en Græsart, der er iblandet noget Rør. Forbydes det nu at skære Rør før den 1ste September, forhindres Husmændene derved i at skære Græs til deres Ko, og det spiller en temmelig betydelig Rolle for dem. Jeg henstiller derfor, at Tiden baade for Sivskær og Rørskær sættes til 1ste Juli. Jeg skal ikke komme ind paa de øvrige Bestemmelser i Loven; jeg har nu fremdraget, hvad der har særlig Interesse for mig. Jeg skal blot endnu udtale Haabet om, at det maa lykkes at faa en Fiskerilov for Randers Fjord, men under Arbejdet derpaa maa vi huske, at der er ca. 3,000 Mennesker, der ernære sig af dette Fiskeri, og deres Stilling er for

en stor Del afhængig af, at vi faa gode Regler for Fiskeriet. Det er mit Haab, at dette maa lykkes ved gensidig Imødekommen.

R. Hansen: Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) omtalte særlig Fiskeriforholdene i Randers Fjord. De vedrøre ikke i nogen høj Grad mig, derimod interesserer jeg mig stærkt for Fiskeriet i Gudenaen, og det er det, som jeg særlig vil omtale. Jeg vil ikke nægte, at jeg, da jeg læste dette Lovforslag, blev ikke saa lidt overrasket og det ikke paa en behagelig Maade. At Lovforslaget fremkom, var mig ikke nogen Overraskelse, men dets Indhold var mig en Skuffelse. Ordningen af Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaen er jo et gammelt Stridsspørgsmaal. Sagen har ogsaa ofte været behandlet her i Rigsdagen, uden at det dog er lykkedes at komme til nogen endelig Løsning. Hindringen herfor har været den ved Gudenaen liggende Fiskegaard, Frijsenvold-Laksegaard. Ejeren af denne har hidtil gjort Fordring paa Ene retten til Fiskeri i Randers Fjord og en Del af Gudenaen, og dette Krav er blevet godkendt ved en Højesteretsdom. Befolkningen har hele Tiden været klar over, at det var en Uret mod Egnens Fiskere, at Retten til Fiskeri var lagt i en enkelt Mands Haand. Da Højesteretsdommen nu havde godkendt dette Forhold, mente man, at der ikke var anden Vej til Spørgsmalets Løsning, end at Staten købte Fiskegaarden og dermed Retten til Fiskeri. Naar Staten købte Fiskegaarden, troede jeg, man skulde opnaa flere Fordele. For det første troede jeg, at man skulde opnaa den Fordel, at Fiskegaarden saa ikke mere skulde drives til Fiskefangst i det mindste ikke i større Omfang end nødvendigt for Oprettelsen og Vedligeholdelsen af en Udklækningsanstalt navnlig for Ørreder. For det andet troede jeg, at Fiskeriet vilde blive givet frit, i det mindste i lige saa stort Omfang, som Tilfældet er i det øvrige Land. For det tredje kunde man ogsaa, nok gaa ud fra, at Fiskene, naar Laksegaarden ikke drives til Fiskefangst, ville mere uhindrede faa deres Gang op ad Aaen til Legepladserne, og dette vilde være til Gavn for Fiskebestanden, idet Ynglen vilde blive forøget. Dernæst troede jeg ogsaa, at naar Fiskegaarden ikke blev drevet til Fiskefangst, vilde dette være til stor Fordel med Hensyn til Opstemningen af Vandet ovenfor. Det er nemlig saaledes, at Vandet oven for Fiskegaarden ofte stemmes op over Aaen